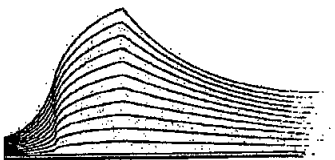

Kopie
art. 792 Ger. W.
Vrij van griffierecht - art. 280,2° W.Reg.

Repertoriumnummer
2014 / 1037
Datum van uitspraak
10 april 2014
Rolnummer
2013/AB/1191

Uitgifte

Uitgereikt aan
op
€
JGR

Arbeidshof te Brussel

zevende kamer

Arrest

COVER 01-00000005842-0001-0006-01-01-1

R _____, appellante,
vertegenwoordigd door mr. TILLEMANS loco mr. DEVLIES Carl, advocaat te 3000 LEUVEN,
Bondgenotenlaan 132,

tegen

RIJKSDIENST VOOR ARBEIDSVoorziening, openbare instelling, met zetel te 1000 BRUSSEL,
Keizerslaan, 7, geïntimeerde, vertegenwoordigd door mr. TOSSYN loco mr. DE KETELAERE
Jacques, advocaat te 3000 LEUVEN, Bondgenotenlaan 155 A

*

Na beraad, spreekt het Arbeidshof te Brussel het hiernavolgend arrest uit:

Gelet op de stukken van rechtspleging, inzonderheid:

- het voor eensluidend verklaard afschrift van het bestreden vonnis, uitgesproken op tegenspraak op 18 november 2013 door de arbeidsrechtbank te Leuven, 2e kamer (A.R. 13/1063/A),
- het verzoekschrift tot hoger beroep, ontvangen ter griffie van dit hof op 18 december 2013,
- de neergelegde conclusie,
- het schriftelijk advies van het openbaar ministerie, neergelegd ter griffie op 13 maart 2014 door advocaat-generaal J.-J. André,
- de voorgelegde stukken.

*

De partijen hebben hun middelen en conclusies uiteengezet tijdens de openbare terechtzitting van 6 maart 2014, waarna de debatten werden gesloten, het openbaar

ministerie zijn schriftelijk advies ter griffie heeft neergelegd, de zaak in beraad werd genomen en voor uitspraak werd gesteld op heden.

*

I. DE FEITEN EN DE RECHTSPLEGING.

1.

Mevrouw R was sinds 17 december 2012, als samenwonende werkloze, meer dan 15 maanden werkloos. Dit had tot gevolg dat het bedrag van haar werkloosheidsuitkeringen zou beperkt worden tot een forfaitair bedrag. Op 22 maart 2013 diende zij een aanvraag in bij de gewestelijke werkloosheidsdirecteur, teneinde verder te kunnen genieten van haar oorspronkelijke uitkering omwille van het feit dat zij meer dan 33% blijvend arbeidsongeschikt was.

Deze aanvraag werd, na een onderzoek door een door de Rijksdienst voor Arbeidsvoorziening aangewezen geneesheer, afgewezen bij beslissing van 17 april 2013. De aangestelde geneesheer aanvaardde blijkbaar wel dat er op het ogenblik van zijn onderzoek nog een (tijdelijke) arbeidsongeschiktheid was van meer dan 33%, maar was van oordeel dat er geen sprake was van een blijvende arbeidsongeschiktheid.

2.

Bij verzoekschrift van 13 juni 2013 heeft mevrouw R deze beslissing betwist voor de arbeidsrechtbank te Leuven.

Bij vonnis van 18 november 2013, dat ter kennis werd gebracht op 25 november 2013, heeft de arbeidsrechtbank te Leuven de vordering als ongegrond afgewezen.

3.

Bij verzoekschrift van 18 december 2013 heeft mevrouw R hoger beroep aangetekend tegen het vonnis van de arbeidsrechtbank.

II. DE ONTVANKELIJKHEID.

Het hoger beroep is regelmatig naar de vorm. Het is ingeleid binnen de maand na de kennisgeving van de bestreden beslissing en is aldus tijdig. Het beroep is ontvankelijk.

III. BEOORDELING.

1.

De arbeidsrechtbank te Leuven wees de vordering van mevrouw R af, zonder vooraf een deskundig onderzoek te bevelen. Hij steunde zich op een door mevrouw R zelf voorgelegd medisch verslag, opgesteld in het kader van een procedure ten gevolge van een verkeersongeval waarvan mevrouw R slachtoffer werd en waarin enkel sprake was van een blijvende arbeidsongeschiktheid van 12 tot 18%.

Mevrouw R legt in graad van hoger beroep een nieuw medisch verslag neer van de geneesheer die ook een verslag opstelde in het kader van de betwisting naar aanleiding van het verkeersongeval, waarin deze stelt dat zij "volgens de RVA-reglementen op 7 april 2013 tot op heden meer dan 33% arbeidsongeschikt is". Zij legt verder nog een aantal bijkomende medische attesten voor, en vraagt de aanstelling van een deskundige ten einde een advies te geven over haar graad van arbeidsongeschiktheid.

De Rijksdienst voor Arbeidsvoorziening vraagt de bevestiging van het bestreden vonnis. Hij wijst erop dat ook in het nieuwe door mevrouw R voorgelegde medisch attest er geen sprake is van een blijvende arbeidsongeschiktheid.

2.

Overeenkomstig artikel 114, § 1 van het Koninklijk Besluit van 25 november 1991 houdende de werkloosheidsreglementering wordt het basisbedrag van de werkloosheidsuitkering vastgesteld op 40% van het gemiddelde dagloon. Overeenkomstig artikel 114, § 4 van hetzelfde besluit wordt, in afwijking van § 1, na de eerste 15 maanden van werkloosheid het dagbedrag van de werkloosheidsuitkering van de samenwonende werknemer bepaald op een forfaitair bedrag. Deze afwijking is, Ingevolge al. 2, 2° van dezelfde bepaling, niet van toepassing als de werkloze op het einde van deze periode van 15 maanden een blijvende graad van arbeidsongeschiktheid van tenminste 33% heeft.

3.

Mevrouw R legde voor de eerste rechter een verslag neer van Dr. Jenetzky van 14 oktober 2013. Deze geneesheer was door mevrouw R geconsulteerd in verband met de gevolgen van een verkeersongeval met een aansprakelijke derde, waarbij de verzekeraar een consolidatie voorstelde op 1 januari 2013 met een blijvende arbeidsongeschiktheid van 5%. Dokter Jenetzky betwistte deze conclusie en oordeelde dat de blijvende arbeidsongeschiktheid, inclusief de persoonlijke ongeschiktheid en de huishoudelijke ongeschiktheid, moest geraamd worden op 12 tot 18%.

Mevrouw R legt thans voor het hof een tweede verslag voor van dezelfde geneesheer, met als datum eveneens 14 oktober 2013, waarin deze besluit dat zij op 17 april 2013 en tot op heden (d.i. 14 oktober 2013) als meer dan 33% arbeidsongeschikt dient erkend te worden in het kader van de werkloosheidsreglementering. Uit dit attest kan echter evenmin afgeleid

worden dat mevrouw R als gevolg van haar ongeval blijvend meer dan 33% arbeidsongeschikt zou zijn. Dokter Jenetzky bevestigt slechts een arbeidsongeschiktheid tot 14 oktober 2013 en spreekt zich in dit tweede attest in het geheel niet uit over het blijvend karakter van de arbeidsongeschiktheid. Het blijkt overigens niet uit dit attest dat de betrokkenen geneesheer een voldoende kennis had van de werkloosheidsreglementering en met name van de omstandigheid dat slechts een blijvende arbeidsongeschiktheid van meer dan 33% aanleiding kon geven tot het behoud van de berekening van de werkloosheidsuitkeringen op het verloren loon.

Er zijn ook geen elementen om te oordelen dat aan de blijvende arbeidsongeschiktheid die Dr. Jenetzky in zijn eerste attest vaststelde in "gemeen recht" noodzakelijk een zwaardere arbeidsongeschiktheid zou beantwoorden in de werkloosheidsverzekering. De evaluatie in "gemeen recht" betrof wel degelijke de arbeidsgeschiktheid en niet enkel de aantasting van de fysische integriteit.

4.

Ook geen enkel van de andere door mevrouw R voorgelegde medische attesten spreekt over een blijvende arbeidsongeschiktheid van meer dan 33%. Ook de nog ter zitting neergelegde medische attesten in verband met een recente ingreep laten niet toe te oordelen dat de letsels van mevrouw R evolueerden naar een arbeidsongeschiktheid die blijvend meer dan 33% zou bedragen.

5.

Het vonnis van de eerste rechter dient dan ook bevestigd te worden.

OM DEZE REDENEN HET ARBEIDSHOF

Gelet op de Wet van 15 juni 1935 op het taalgebruik in gerechtszaken, in het bijzonder op het artikel 24,

Rechtsprekend op tegenspraak,

Gelet op het eensluidend schriftelijk advies van de heer Jean Jacques André, advocaat-generaal,

Verklaart het hoger beroep ontvankelijk doch ongegrond en bevestigt het bestreden vonnis.

Veroordeelt, in overeenstemming met artikel 1017 al. 2 van het Gerechtelijk Wetboek de Rijksdienst voor Arbeidsvoorziening tot de kosten van het hoger beroep, tot op heden begroot in hoofde van mevrouw Renard op 160,36 €.

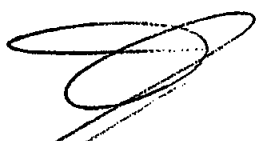
Aldus gewezen en ondertekend door de zevende kamer van het Arbeidshof te Brussel, samengesteld uit:

Fernand KENIS,
Jean BOULOGNE,
Daniël HEYVAERT,
bediende,
bijgestaan door :
Sven VAN DER HOEVEN,

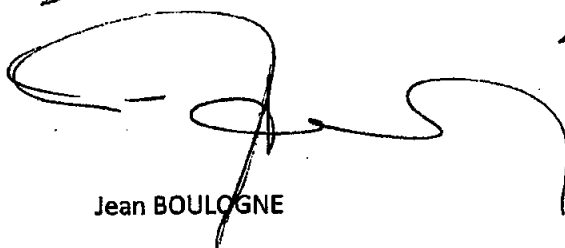
raadsheer,
raadsheer in sociale zaken, werkgever,
raadsheer in sociale zaken, werknemer-
griffier.

Fernand KENIS

Sven VAN DER HOEVEN

Jean BOULOGNE

Daniël HEYVAERT

en uitgesproken op de openbare terechtzitting van donderdag 10 april 2014 door:

Fernand KENIS, raadsheer,
bijgestaan door
Sven VAN DER HOEVEN, griffier.

Fernand KENIS

Sven VAN DER HOEVEN

